

BEKÜLDŐ

Irmgard

ON

2015.05.27

Keine Stimmen

Én és a közösség

A tökéletes közösség keresése

Egyszer volt, hol nem volt ...

egy közösség, amelynek szinte csak problémái voltak. Annyira rossz volt, hogy még beszélni sem akartál róla.

Micsoda viták voltak! Mindenki jobban tudta. És akkor ott voltak a különböző vezetők. Voltak hűséges követőik, és mindenki a legnagyobb akart lenni. Így verték le egymást. A közösséget a teljes szétszakadás veszélye fenyegette.

Ez nem volt titok, ezért is tudok nyíltan beszélni róla. Ebből a gyülekezetből a keresztények elmentek a bordélyházba, és így érveltek: "Mi a nagy ügy - mi szabadok vagyunk!". Ismerek egy még rosszabb példát. Egy férfi intim kapcsolatban volt az apja második feleségével. Ez szégyen volt! A többiek, akik nem tartoztak a gyülekezethez, szintén így látták.

Meséljek még többet? Ezek a keresztények közös étkezéseket tartottak, amit az úrvacsorával kötöttek össze. Most megtörtént, hogy néhányan közülük annyit ittak az úrvacsorai borból, hogy a többieknek már nem maradt semmi. Részegen mentek haza az istentiszteletről. Ennek a gyülekezetnek az egykori lelkipásztora azt mondta, hogy az ilyen alkalmak több kárt okoztak, mint hasznot.

Csatlakoznék én ehhez a gyülekezethez? Bizonyára túlságosan problémás lenne számomra! Egyáltalán, ez egy igazi, bibliai gyülekezet volt?

Igen, ez egy bibliai gyülekezet volt! Maga Pál apostol alapította. És bár látta a hibáikat, nagyon nagyra tartotta ezeket a keresztényeket. A levelében így szólította meg őket: "Az Istennek Korinthusban lévő gyülekezetéhez, a szentekhez..." (1Kor 1:2). És ez állítólag Isten gyülekezete? Valóban helyénvaló volt a "szentek" szó az ilyen emberekre? Igen, Pál nagyra becsülte őket!

Az egyháznak vannak hibái

Istennek nem érdeke a hibák elrejtése. Ezért vannak ilyen példák nyíltan feljegyezve a Bibliában. A bibliai könyvek többsége azért íródott, mert Isten nem volt elégedett a népével. Még az ószövetségi prófétáknak is többször kellett kritizálniuk Isten népét, és bűnbánatra szólítaniuk.

Az Újszövetség idején sem volt jobb a helyzet. Kezdődik azzal, hogy Jézusnak gyakran kellett megdorgálnia tanítványait. És azzal ér véget, hogy Jézus nem mindig kedvezően ítélte meg a különböző egyházakat (Jelenések levele).

Jó elégedetlenség az egyházzal szemben

Isten mindig elégedetlen volt népével. De soha nem adta fel! Ez Istennek velünk, emberekkel való bajos története mind a mai napig.

Ha Isten nem elégedett az egyházával, akkor én is az lehetek. Ez megóv engem a hamis önelégültségtől. Akkor aktívvá kell válnom és segítenem kell. Mert az egyház nem maradhat úgy, ahogy van. Szébbé kell válnia! Jobban kellene hasonlítani Jézushoz!

A tökéletes egyház keresése

Természetes, hogy a tökéletes egyházat keressük. Vannak, akik megrekednek az első keresztyényekre gondolva: "Azok voltak azok az idők! Olyan egyházunk kellene, mint a jeruzsálemi"

Tényleg? De az én Bibliám mást mond. Az Apostolok Cselekedetei valóban egy jó kezdetet ír le. De hamarosan megtaláljuk az első megtévesztést, amit Isten halállal büntet (ApCsel 5). Egy fejezettel később a gyülekezetben feszültségről és zúgolódásról van szó. Az ételt igazságtalanul osztották szét. A gyülekezetet másképp kellett megszervezni. Később a zsidó keresztyények hevesen vitatkoztak Péterrel, mert ő a pogányokhoz ment (ApCsel 11). Aztán a gyülekezet nyilvánvalóan meglepődött, hogy Isten meghallgatta az imákat, és Péter az ajtóban állt (ApCsel 12). A hit hősei? - aligha! Vagy említsem azt a példát, amikor a misszionáriusok annyira összevesztek, hogy szét kellett válniuk (ApCsel 15). A Biblia nem fest ideális képet az ősegyházról.

Ennek ellenére a keresztyények a történelem során többször is keresték az ideális egyházat. Voltak szakadások és alakultak új egyházak. De hamarosan rájöttek: Az egyház már megint hibás! Újabb megosztottságok következtek. De mi a probléma?

Én vagyok a probléma

Nem vagyok hibátlan! Minél jobban ismerem magam, annál tisztábban látom a hibáimat. Ez még inkább igaz, ha a Biblia tükrében nézem magam. Csak az gondolkodik másként, aki nem ismeri önmagát.

Még ha létezne is egy ideális gyülekezet, az már nem létezne, amint én is benne lennék. Az első hiba, amit ez az egyház elkövetne, az én lennék! Ez a megfontolás elgondolkodtat - és együttérzővé tesz mások gyengeségei iránt.

JÉZUS AMÚGY IS SZERETI AZ EGYHÁZAT

Jézusnak soha nem voltak illúziói. Ő ismer engem és ismeri az egyházat. Ennek ellenére eljött a világba, és elindította az egyházat. És mindennél jobban szereti azt! Mert az életét adta értük.

Mondjak nemet az egyházra, amikor Jézus igent mond rá? El kellene-e utasítanom a másik embert, ha Jézus a hibái ellenére szereti őt, és elfogadta? Ez érthetővé teszi a Róma 15:7-ben olvasható szavakat: *"Fogadjátok el egymást, ahogy Krisztus is elfogadott minket Isten dicsőségére"*

A SZERETET ANÉLKÜL AD, HOGY A MÁSIK TULAJDONSÁGAIRA KÉRDEZNE RÁ!

Egymás terheit hordozzátok

Nemcsak elfogadni kell egymást, hanem egymás terheit is hordozni. Ez a szöveg szorosan kapcsolódik a gyülekezetben előforduló hibákhoz (Gal 6,1+2). Ha én látom a gyengeségeket, akkor az az én problémám is. Szeretettel akarok segíteni és dolgozni rajtuk. Mert szeretem Jézust és az Ő gyülekezetét! Nem lerombolni, hanem építeni akarok.

"Semmi sem működik a gyülekezetben!" - Mit kellene tennem?

Először is felmerül a kérdés, hogy ez valóban így van-e, vagy csak én látom így. Mert bár én vagyok a JS vezetője, az én véleményem nem minden dolog mércéje. Lehet, hogy túl kevés figyelmet fordítok más dolgokra? Mert az idősebbeknek is más igényeik vannak, és a gyülekezet fiatalokból és idősekből áll. Elvárhatom-e, hogy az idősebbek megértsék a Jungschart, ha én nem értem meg ugyanezt számukra? És hol van az én hozzájárulásom a közösség előmozdításához - az ifjúsági csoportos munkán kívül? Igen, ismerem az érvet: "A Jungschart csinálom, csak erre van időm" De az is lényeges,

hogy az ifjúsági csoporttal végzett munkám részeként az egész közösséggel való kapcsolatokat ápoljam. Ez egy fontos hozzájárulás. Sok türelemmel és imádsággal együtt ez újjáélesztheti a gyülekezetet.

Jézusnak volt valami a fejében, amikor megalapította az egyházat

Én a gyülekezethez tartozom! Jézusnak volt valami a fejében, amikor megalapította. Ez nem az ember műve. Erre mindig emlékeztetni akarom magam. És azért helyeztet engem ebbe az "én" egyházamba, hogy betölthessem a helyemet.

Kérdések:

1. Elégedett vagy a gyülekezetteddel? Miért (nem)?
2. Min kellene változtatni?
3. hogyan tudna segíteni?

1 Én és a közösség

Hivatkozások:

Tartalom: Éves fókusz 1993 "Közösség", Peter Blaser, Siegfried Nüesch, Martin Bihr, Hansruedi Tanner, Ueli Obrist, Johannes Wallmeroth, Peter Schulthess

Rajzok: Andreas Vetterli

szerzői jog: www.besj.ch

Borítókép: Clipart a buch+musik ejw-service gmbh, Stuttgart - www.ejw-buch.de kiadó jóvoltából

Weitere Informationen

Kategóriák

[Hit és inspirációk](#)

Címkék

[Község](#)

[Keresés](#)

[Közösség](#)

[Keresztény](#)

[Tanítás](#)

Kor

[Nincsenek adatok.](#)

A résztvevők száma

[Nincsenek adatok.](#)

Biblia

Téma:

Időtartam

[Nincsenek adatok.](#)

Fájl letöltés

[Fájl letöltés elérhető](#)

KI Generierter Inhalt

[Tartalom](#)

[Kategóriák](#)

[Címkék](#)

[Kor](#)

[A résztvevők száma](#)

[Biblia](#)

[Időtartam](#)